

Tato práce sledovala dva různé způsoby myšlení o svobodě, o nichž je přesvědčena, že od samého počátku nesou sebou důvody, proč nejsou schopny se s možností svobody vůle ve světě vyrovnat, stejně jako vůbec dospět k plausibilnímu uchopení toho, co svobodná vůle je. Jeden myšlenkový směr je založen v pojetí světa, které není schopno garantovat možnost svobody ve světě, už jenom proto, že něco jako svobodnou vůli nemůže svými prostředky uchopit. Problém druhého přístupu pak spočívá v nejasném a současně vnitřně nesourodém pojmu Já. Ten vede ke konstrukci určitého nároku na svobodnou vůli, který ji činí pro člověka z principu nedosažitelnou, přestože původně tento přístup svobodu člověku přisuzuje a pouze chce vystihnout, čím je omezována a jak ji lze pěstovat. Oba tyto základní způsoby pak spojuje zavádějící spojení otázky svobodné vůle s problematikou morální odpovědnosti, které jejich problémy s konceptualizací svobody ještě více komplikuje.